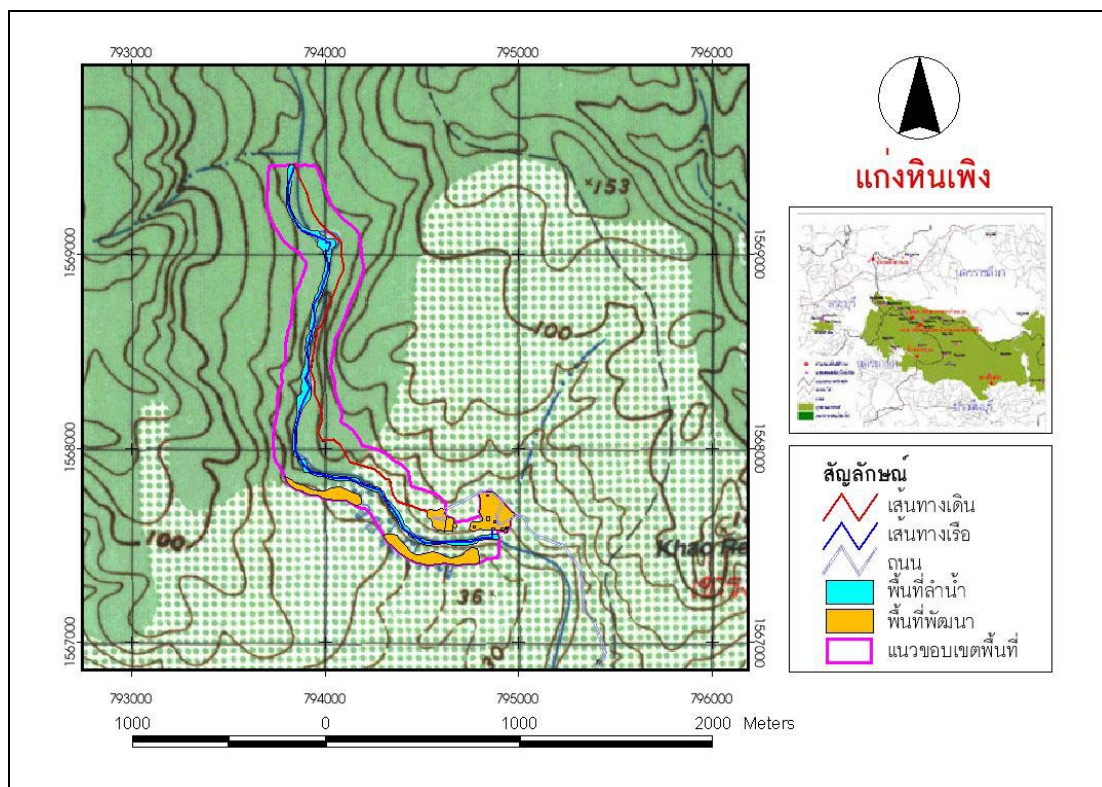

29) แก่งหินเพิง

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

แก่งหินเพิง ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 14 องศา 10 ลิปดา 1 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 101 องศา 43 ลิปดา 43 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 794889.19 และ 1567608.50) ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี การเดินทางจากตัวเมืองปราจีนบุรีใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 3452 (ปราจีนบุรี-ประจันตคาม) ระยะทางประมาณ 16 กิโลเมตร เมื่อถึงทางแยกที่ตัดกับทางหลวงหมายเลข 33 เลี้ยวขวาตรงไปทางอำเภอกบินทร์บุรี ก่อนถึงอำเภอกบินทร์บุรีจะพบโรงเรียนวัดสระคู ซึ่งมีถนนเล็กๆ ติดกับโรงเรียนเลี้ยวซ้ายเข้าไปอีกประมาณ 200 เมตร จะมีป้ายบอกตลอดเส้นทางจนถึงหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ที่ 9 (ใสใหญ่) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางเดินสู่แก่งหินเพิง ซึ่งสามารถเข้าถึงได้ทุกฤดูกาล มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงใน รัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 46 แห่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ น้ำตกบ่อทอง ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางประมาณ 14.98 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แก่งหินเพิงปรากฏตามภาพที่ 29-1

ภาพที่ 29-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แก่งหินเพิง จังหวัดปราจีนบุรี

- ลักษณะพื้นที่

แก่งหินเพิง มีพื้นที่โดยรวมทั้งแหล่งประมาณ 787,417.00 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 83,938.00 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 703,479.00 ตารางเมตร จากจุดเริ่มต้นการเดินทางสู่แก่งหินเพิง นักท่องเที่ยวมีโอกาสได้สัมผัสกับสังคมป่าผสมผลัดใบตลอดเส้นทางเดินระยะทางประมาณ 2,000 เมตร จึงจะถึงจุดเริ่มต้นการประกอบกิจกรรม แก่งหินเพิงมีความยาวตลอดเส้นทางล่องแก่งประมาณ 2.86 กิโลเมตร มีแก่งจำนวน 5 แก่ง ลำน้ำมีความกว้างประมาณ 22.3 เมตร ความลึกของน้ำมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10 เมตร และมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการประกอบกิจกรรมล่องแก่งเพียง 5 เดือนต่อปี จุดสิ้นสุดของการล่องแก่งจะอยู่บริเวณที่ทำการหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ที่ 9 (ใสใหญ่) ความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 13.67 เปอร์เซ็นต์ สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกพบจำนวน 37 ชนิด เช่น นกพระดกธรรมดา (*Megalaima lineata*) นกแอ่นใหญ่หัวดำดำ (*Hirundapus cochinchinensis*) และนกกิ้งกือคอดำ (*Sturnus nigricollis*) เป็นต้น นอกจากนี้มีโอกาสพบสัตว์เลื้อยคลานด้วยขนาดเล็ก-ขนาดกลางจำนวน 1 ชนิด คือ กะเล็นขนปลายหูลิ้น (*Tamias macclellandii*) รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 29 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชที่เป็นอันตราย แต่พบสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม ได้แก่ งูจงอาง (*Ophiophagus hannah*) และมีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติ คือ น้ำหลาก ประมาณ 4 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมของพื้นที่อยู่ในระดับสูง แต่นัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า แก่งหินเพิงเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลัก คือ การล่องแก่ง โดยนักท่องเที่ยวต้องติดต่อขอเช่าเรือ หรือซื้อบริการล่องแก่งกับผู้ประกอบการภาคเอกชน การล่องแก่งในลำน้ำสายนี้จุดเด่นอยู่ที่ตัวแก่งหินเพิงอันเป็นจุดเริ่มต้นของการประกอบกิจกรรม ในช่วงฤดูฝนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม - ตุลาคม น้ำจะหลากและไหลรุนแรง ก่อให้เกิดแก่งมากมาย ตัวแก่งหินเพิงมีลักษณะเป็นลานหินหักเหลึ้นลงมาจนเกิดเป็นกระแสน้ำวนและเชี่ยวกราก ความแรงของกระแสน้ำอยู่ในระดับ 3-5 ต้องใช้ความสามารถและทักษะในการพายในระดับสูง จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการของนักท่องเที่ยว พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.0188 ชิ้นต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า บริเวณจุดเริ่มต้นของเส้นทาง

เดินมีการติดตั้งป้ายข้อมูล ป้ายเตือนต่างๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรม นอกจากนี้มีการจัดโต๊ะเก้าอี้ สุขา และสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวด้วย ด้านความปลอดภัยในการประกอบกิจกรรมมีค่อนข้างมากเนื่องจากการลงแก่งต้องมีเจ้าหน้าที่ของบริษัททัวร์คอยดูแลในเรือลำละ 2 คน สภาพทั่วไปบริเวณแก่งหินเพิงปรากฏตามภาพที่ 29-2

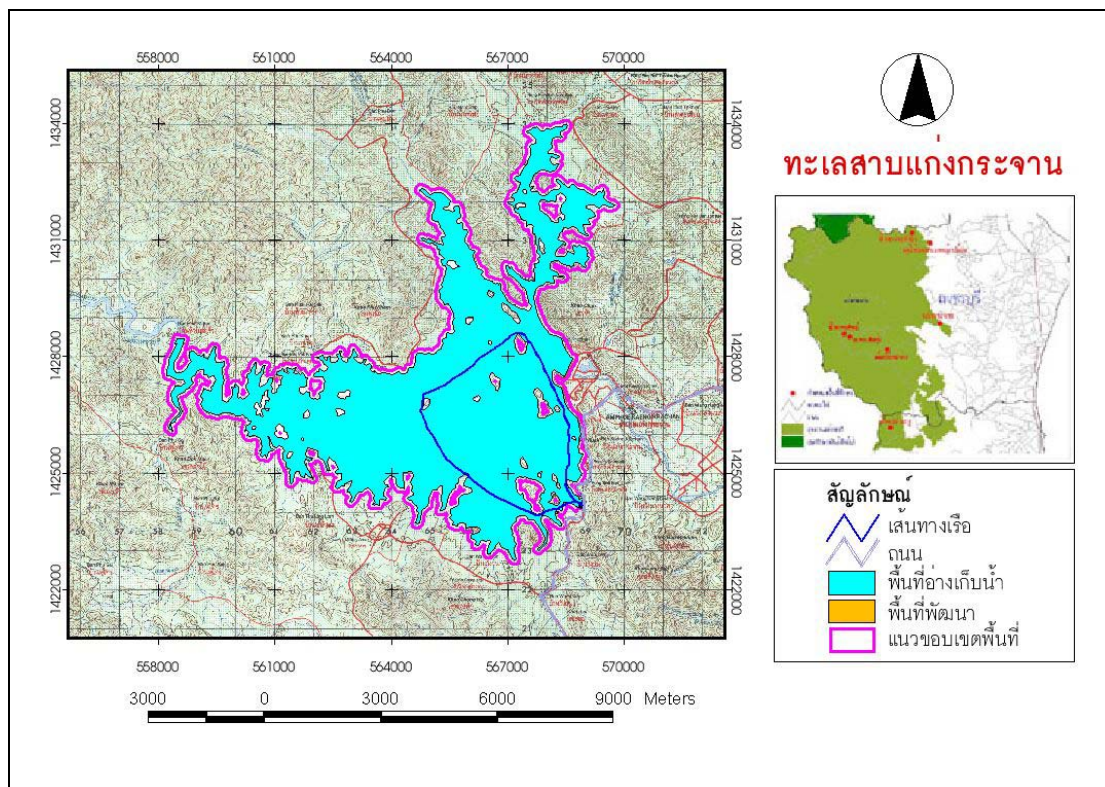

ภาพที่ 29-2: สภาพทั่วไปบริเวณแก่งหินเพิง จังหวัดปราจีนบุรี

30) ทะเลสาบแก่งกระจาน

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

ทะเลสาบแก่งกระจาน ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 12 องศา 53 ลิปดา 5 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 37 ลิปดา 56 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 568932.13 และ 1424181.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ทางเข้าเป็นถนนลาดยางขนาด 2 ช่องทางจนถึงลานจอดรถ สามารถเข้าถึงได้ทุกฤดูกาล การเดินทางจากตัวเมืองเพชรบุรีเดินทางไปตามทางหลวงหมายเลข 4 (เพชรเกษม) มุ่งลงใต้ไปทางอำเภอชะอำประมาณ 14 กิโลเมตร จากนั้นเลี้ยวขวาไปทางอำเภอยางชุม ขับตรงไปประมาณ 10 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าสู่เส้นทางหมายเลข 3499 จากนั้นไปตามเส้นทางประมาณ 26 กิโลเมตร จะพบสามแยกให้เลี้ยวซ้ายไปประมาณ 4 กิโลเมตร จะถึงที่ทำการอุทยานฯ โดยสามารถเดินทางเข้าถึงได้ตลอดทั้งปี มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 27 แห่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ ถ้ำหัวช้าง ซึ่งมีระยะทางห่างออกไปประมาณ 19.91 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ทะเลสาบแก่งกระจานปรากฏตามภาพที่ 30-1

ภาพที่ 30-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ทะเลสาบแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

- ลักษณะพื้นที่

ทะเลสาบแก่งกระจาน มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 49,357,108.10 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 30,802.10 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 49,326,306.00 ตารางเมตร มีความยาวการล่องเรือตลอดเส้นทางประมาณ 14 กิโลเมตร ทะเลสาบมีความกว้าง 6,300 เมตร มีความลึกเฉลี่ย 13.2 เมตร และมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการประกอบกิจกรรมล่องเรือได้ตลอดทั้งปี สภาพพืชพรรณโดยรวมเป็นสังคมป่าผสมผลัดใบ สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกพบจำนวน 12 ชนิด เช่น นกยางเปีย (*Egretta garzetta*) นกกระजิบคอดำ (*Orthotomus atrogularis*) และนกปรอดคอลาย (*Pycnonotus finlaysoni*) นอกจากนี้มีโอกาพบสัตว์เลื้อยคลานด้วยขนาดเล็ก-ขนาดกลางจำนวน 1 ชนิด คือ กระจกอกปลายหางดำ (*Callosciurus caniceps*) รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 30 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติ ไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์มีพิษในพื้นที่ แต่มีโอกาสในการเกิดภัยธรรมชาติสูงถึง 30 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์และนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายโดยรวมของพื้นที่อยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า ทะเลสาบแก่งกระจานเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลักคือ ล่องเรือชมธรรมชาติ นอกจากนั้นบริเวณรอบทะเลสาบแก่งกระจานทางอุทยานแห่งชาติฯ ได้ปรับพื้นที่ให้เป็นพื้นที่ราบ เพื่อรองรับกิจกรรมทางเดินเท้าพักผ่อนและปิกนิก จากจุดนี้นักท่องเที่ยวสามารถชมทัศนียภาพของทะเลสาบแก่งกระจานได้ จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.0978 ชิ้น ต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร ส่วนด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกสูงมากบริเวณเขตบริการของอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ซึ่งส่วนใหญ่เพื่ออำนวยความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว เช่น ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ลานจอดรถ ร้านอาหาร ห้องน้ำ - สุขา เป็นต้น ซึ่งค่อนข้างสะอาดเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลอย่างสม่ำเสมอ โดยขณะประกอบกิจกรรมจะมีเจ้าหน้าที่คอยควบคุมตลอดเวลา เนื่องจากการล่องเรือจะต้องมีเจ้าหน้าที่เป็นคณนำทาง นอกจากนั้นยังมีการติดตั้งป้ายข้อมูล และป้ายเตือนต่างๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวทราบในบริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยวซึ่งอยู่ด้านหน้าของบริเวณพื้นที่ที่กางเต็นท์และทางลงเรือ ด้านความปลอดภัยในการประกอบกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพทั่วไปบริเวณทะเลสาบแก่งกระจานปรากฏตามภาพที่ 30-2

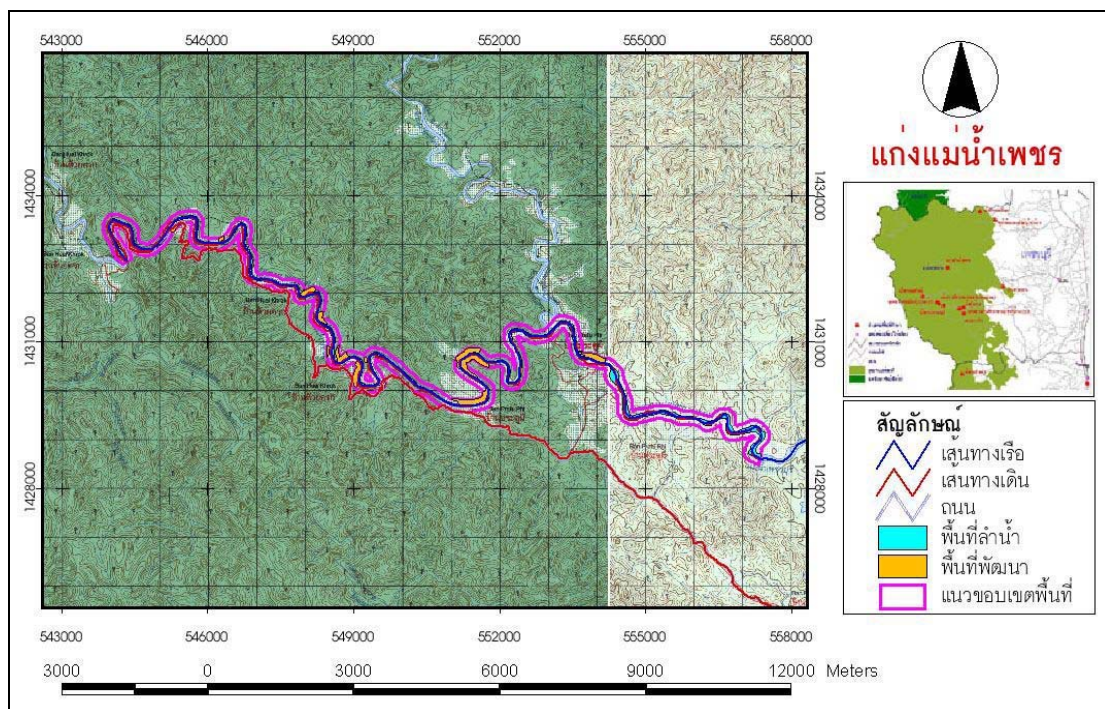

ภาพที่ 30-2: สภาพทั่วไปบริเวณทะเลสาบแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

31) แก่งแม่น้ำเพชร

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

แก่งแม่น้ำเพชร ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 12 องศา 57 ลิปดา 42 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 24 ลิปดา 21 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 544353.81 และ 1432650.88) ในเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ตำบลห้วยแม่เพ็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี การเดินทางจากจังหวัดเพชรบุรีไปตามเส้นทางถนนเพชรเกษม (ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4) มุ่งลงใต้ผ่านอำเภอกำแพงแสน ถึงสี่แยกเขื่อนเพชร ระยะทางราว 20 กิโลเมตร แยกขวาเข้าไปตามเส้นทางไปเขื่อนเพชรบุรี ตามทางลาดยางลึกเข้าไปอีกประมาณ 38 กิโลเมตร ผ่านบ้านช่อง ผ่านเข้าสู่บริเวณเขตเขื่อนดินแก่งกระจานเลียบตามถนนลาดยางขอบอ่าง จากตัวเขื่อนอีกประมาณ 3 กิโลเมตร จะถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน จากนั้นไปตามถนนบ้านวังวน จนถึงค่ายฝึกรบพิเศษแก่งกระจาน แล้วเลี้ยวซ้ายระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร จะถึงหมู่บ้านพุไทร แล้วเลี้ยวขวาเข้าถนนดินซึ่งเป็นเส้นทางรถชักลากไม้เก่า จากนั้นตรงไปประมาณ 35 กิโลเมตร จะถึงหมู่บ้านโป่งลึก ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นการล่องแก่งแม่น้ำเพชร มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 22 แห่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ จุดชมวิวกาแพงเนินทุ่ง ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางประมาณ 15.76 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แก่งแม่น้ำเพชรบุรีปรากฏตามภาพที่ 31-1

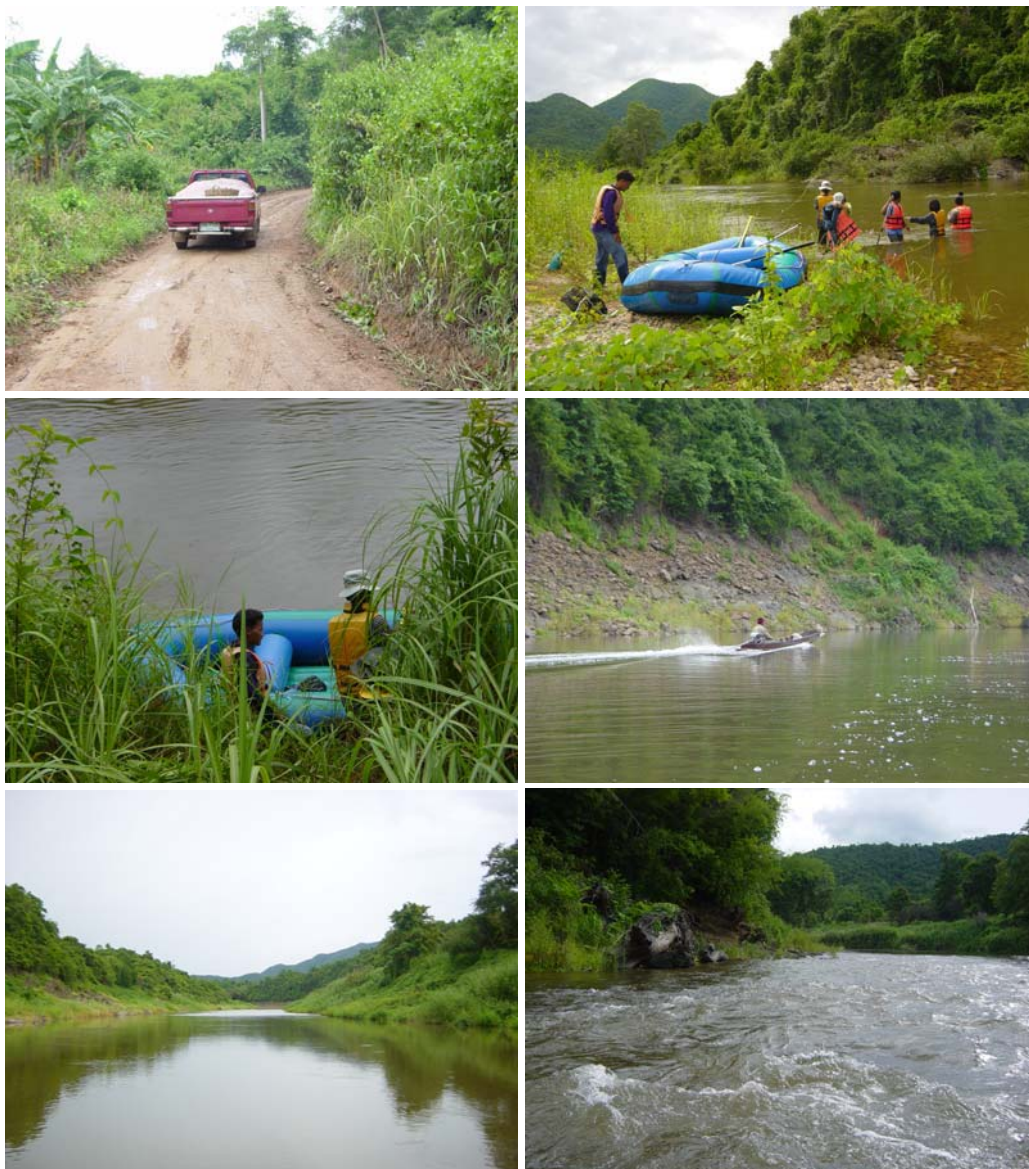
ภาพที่ 31-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แก่งแม่น้ำเพชร จังหวัดเพชรบุรี

- ลักษณะพื้นที่

แก่งแม่น้ำเพชร มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 6,392,001.47 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 491,366.42 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 5,900,635.05 ตารางเมตร ความยาวของลำน้ำตลอดเส้นทางคลองแพประมาณ 26.7 กิโลเมตร มีความกว้างของลำน้ำเฉลี่ย 22.2 เมตร มีความลึกของน้ำเฉลี่ย 1.04 เมตร และมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการประกอบกิจกรรมประมาณ 6 เดือนต่อปี ความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 15.96 เปอร์เซ็นต์ สภาพพืชพรรณโดยรวมตลอดสองข้างทางเป็นป่าดิบแล้ง สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกพบจำนวน 48 ชนิด เช่น นกโพระดกธรรมดา (*Megalaima lineate*) และนกเค้าโม่ง (*Glaucidium cuculoides*) เป็นต้น นอกจากนี้มีโอกาพบสัตว์เลื้อยคลานด้วยนมขนาดเล็ก-ขนาดกลางจำนวน 3 ชนิด ได้แก่ กระรอกปลายหางดำ (*Callosciurus caniceps*) หมูป่า (*Sus scrofa*) และลิงแสม (*Macaca fascicularis*) รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 31 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม แต่มีโอกาเกิดภัยธรรมชาติ คือ น้ำหลาก ประมาณ 2 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่นัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า แก่งแม่น้ำเพชรเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลักคือ ล่องแพยางชมทัศนียภาพ โดยทางอุทยานแห่งชาติฯ ได้กำหนดจุดล่องเรือตั้งแต่หมู่บ้านโป่งลึก และล่องเรือลงมาจนถึงปากกระโดน จากนั้นนักท่องเที่ยวต้องนั่งเรือหางยาวผ่านทะเลสาบแก่งกระจานมาลงบริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยว จากการสำรวจไม่พบร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ ส่วนด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว ไม่พบว่ามี การติดตั้งป้ายข้อมูล และป้ายเตือนต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวทราบ และยังไม่ มี สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานอื่น ๆ ไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยว แม้การล่องแก่งทุกครั้งจะมีเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่มีความชำนาญในการนำล่องแก่ง แต่ นักท่องเที่ยวยังจำเป็นต้องมีทักษะในระดับปานกลางขึ้นไปในการประกอบกิจกรรม สภาพทั่วไปบริเวณแก่งแม่น้ำเพชรปรากฏตามภาพที่ 31-2

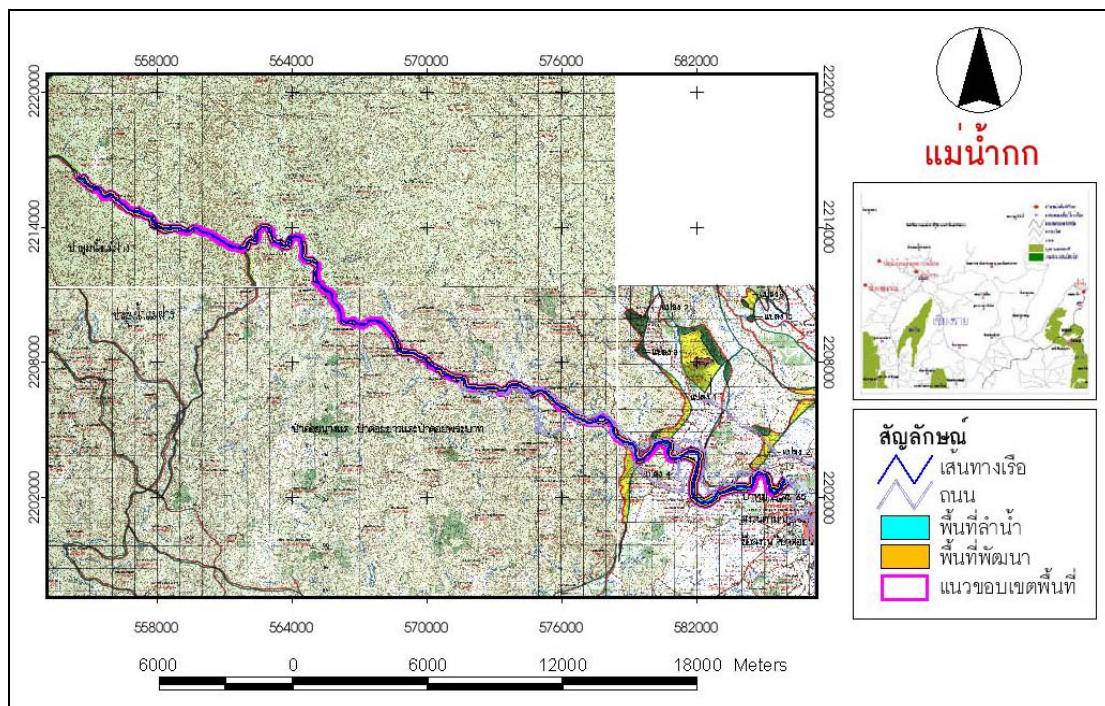

ภาพที่ 31-2: สภาพทั่วไปบริเวณแก่งแม่น้ำเพชร จังหวัดเพชรบุรี

32) แม่น้ำกก

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

แม่น้ำกก เป็นแม่น้ำสายยาว แต่การท่องเที่ยวในลำน้ำกกจะเกิดขึ้นในบางช่วงของลำน้ำ จุดเริ่มต้นของเส้นทางล่องแม่น้ำกกตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 19 องศา 55 ลิปดา 22 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 99 องศา 49 ลิปดา 4 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 585938.69 และ 2202849.75) บริเวณเชิงสะพานแม่ฟ้าหลวง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย การเดินทางจากตัวเมืองเชียงรายใช้ทางหลวงหมายเลข 110 ไปทางอำเภอแม่ฟ้าหลวง จะผ่านสะพานแม่ฟ้าหลวง ท่าเรือที่ให้บริการสำหรับล่องแม่น้ำกกอยู่บริเวณเชิงสะพานแม่ฟ้าหลวงในเขตตัวเมืองเชียงราย สามารถเข้าถึงและประกอบกิจกรรมล่องแก่งได้ตลอดทั้งปี มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 40 แหล่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ น้ำตกห้วยแม่ซ้าย ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางประมาณ 5.53 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แม่น้ำกก ปรากฏตามภาพที่ 32-1

ภาพที่ 32-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แม่น้ำกก จังหวัดเชียงราย

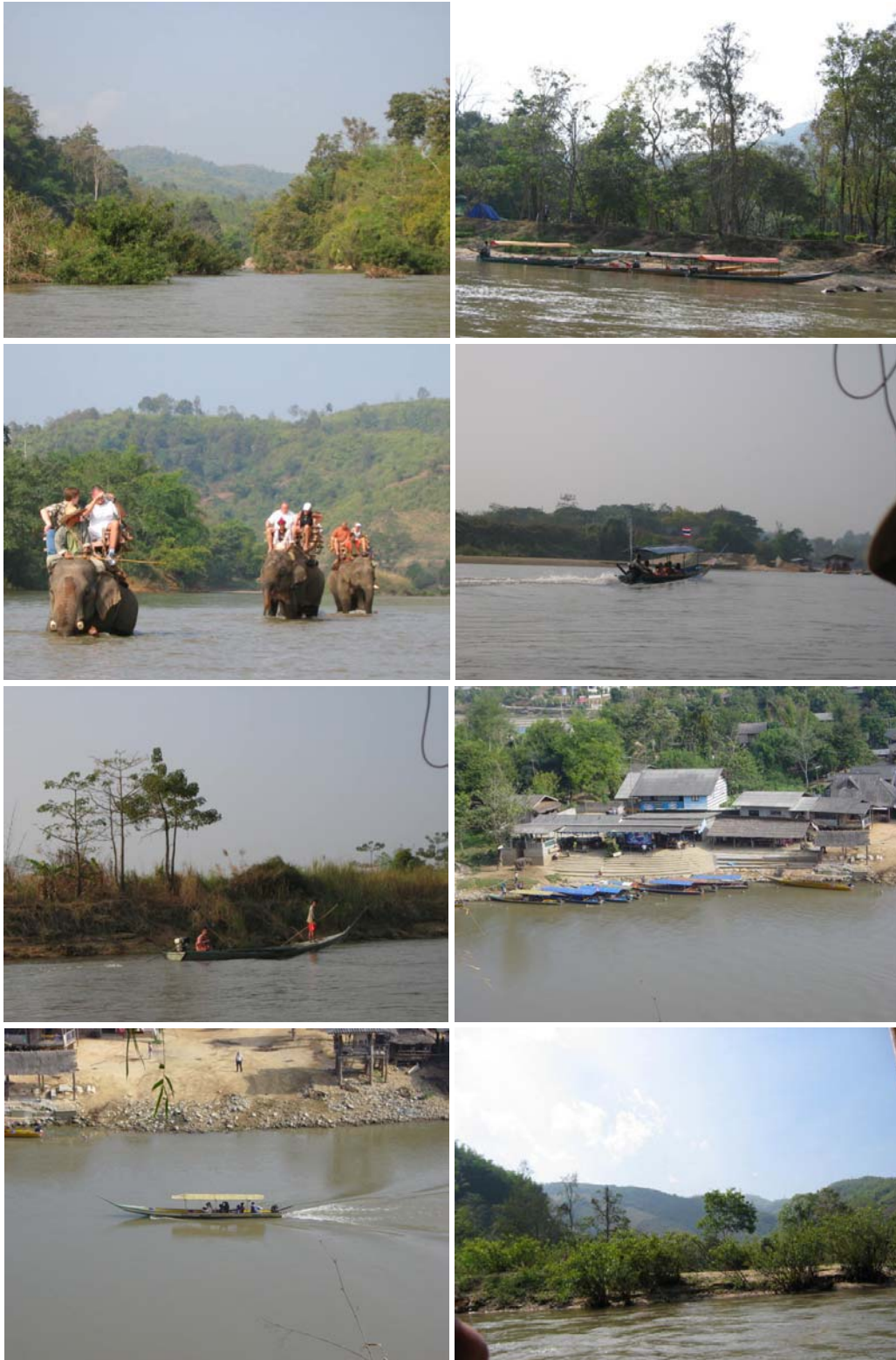
- ลักษณะพื้นที่

เส้นทางล่องแม่น้ำกก เป็นช่วงหนึ่งของแม่น้ำที่ไหลจากอำเภอเมืองเชียงรายถึงอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่โดยรวมทั้งแหล่งประมาณ 12,758,205.50 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 5,696,711.29 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 7,061,494.21 ตารางเมตร มีความยาวตลอดเส้นทางในการล่องเรือประมาณ 45.00 กิโลเมตร มีความกว้างเฉลี่ยประมาณ 76.17 เมตร มีความลึกเฉลี่ย 1.22 เซนติเมตร และมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการประกอบกิจกรรมล่องเรือได้ตลอดทั้งปี ความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 11.58 เปอร์เซ็นต์ สภาพพืชพรรณโดยรวมตลอดสองข้างทางเป็นป่าผสมผลัดใบสลับกับพื้นที่การใช้ประโยชน์ในลักษณะต่าง ๆ เช่น ชุมชนพื้นที่เกษตรกรรม ไร่สวน สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าจากการสำรวจพบเฉพาะนกจำนวน 25 ชนิด เช่น นกกระเต็นน้อยธรรมดา (*Alcedo atthis*) นกอุ้มบาตร (*Motacilla alba*) และเหยี่ยวรุ้ง (*Spilornis cheela*) รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 32 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบ และไม่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในช่วงฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมเลย ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์และนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า แม่น้ำกกเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลัก คือ การนั่งเรือชมทัศนียภาพสองฝั่งแม่น้ำ โดยตลอดเส้นทางนักท่องเที่ยวมีโอกาสได้สัมผัสกับพื้นที่ธรรมชาติ รวมถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านในหมู่บ้านใกล้เคียงที่ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำ ลักษณะเส้นทางเดินเรือเป็นแบบเส้นทางเดียว คือ เมื่อล่องเรือไปถึงจุดสิ้นสุดแล้วต้องล่องกลับเส้นทางเดิมมาสิ้นสุดที่จุดเริ่มต้น นอกจากนั้นมีการให้บริการนั่งช้างชมทัศนียภาพบริเวณหมู่บ้านกระเหรี่ยงรวมมิตรริมฝั่งแม่น้ำ ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติอย่างมาก จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการ พบว่า ไม่มีร่องรอยผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยวที่ชัดเจน เนื่องจากพื้นที่กิจกรรมเป็นแม่น้ำขนาดใหญ่ ที่มีชุมชนอาศัยริมน้ำเป็นระยะๆ ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับสูง เฉพาะบริเวณจุดเริ่มต้นเส้นทางที่ใช้ล่องเรือ และจุดแวะพักบริเวณท่าเรือหมู่บ้านกระเหรี่ยงรวมมิตร โดยมีการจัดโต๊ะ เก้าอี้ และศาลาพักผ่อนไว้บริการนักท่องเที่ยว ด้านการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า ในการล่องเรือจะต้องมีเจ้าหน้าที่นำทางตลอดเวลา เนื่องจากระยะทางในแม่น้ำค่อนข้างยาว แต่ไม่พบเห็นโปรแกรมสื่อความหมายอื่น ๆ ที่ใช้ในการจัดการนักท่องเที่ยว

ด้านความปลอดภัยในการประกอบกิจกรรมมีค่อนข้างมากเนื่องจากมีอุปกรณ์เพื่อความปลอดภัย เช่น เสื้อชูชีพ ไม้บริการนักท่องเที่ยวในเรือ สภาพทั่วไปบริเวณแม่น้ำกกปรากฏตามภาพที่ 32-2

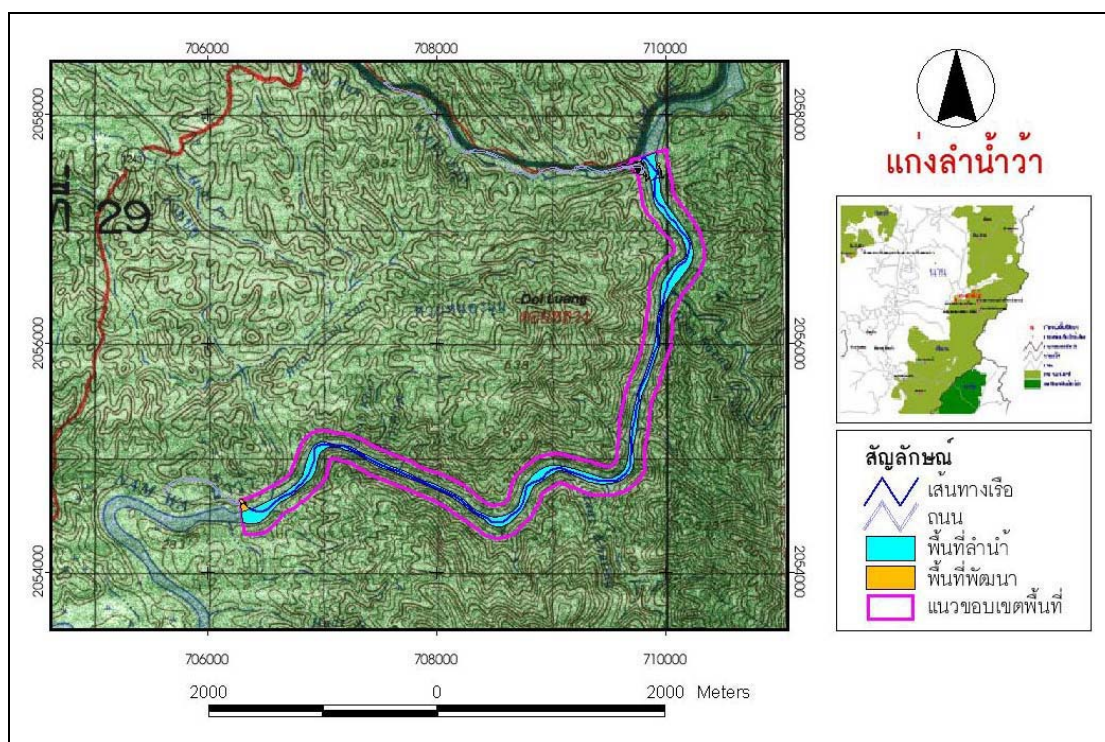

ภาพที่ 32-2: สภาพทั่วไปบริเวณแม่น้ำกก จังหวัดเชียงราย

33) แก่งลำน้ำว้า

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

แก่งลำน้ำว้า ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 18 องศา 36 ลิปดา 2 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 100 องศา 59 ลิปดา 4 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 709728.69 และ 2057495.00) ในเขตอุทยานแห่งชาติแม่จริม อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน การเดินทางจากอำเภอเมืองน่าน ใช้ถนนทางหลวงหมายเลข 1168 เข้าอำเภอแม่จริมใช้ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 1243 สายแม่จริม-น้ำมวบ ไปประมาณ 13 กิโลเมตร ถึงบ้านห้วยทรายมูล มีทางแยกเข้าไปอีก 4 กิโลเมตร ถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ จดลงเรือล่องแก่งอยู่บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 38 แห่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ เส้นทางเดินป่าเลียบลำน้ำแ่ง ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางประมาณ 2.11 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แก่งลำน้ำว้าปรากฏตามภาพที่ 33-1

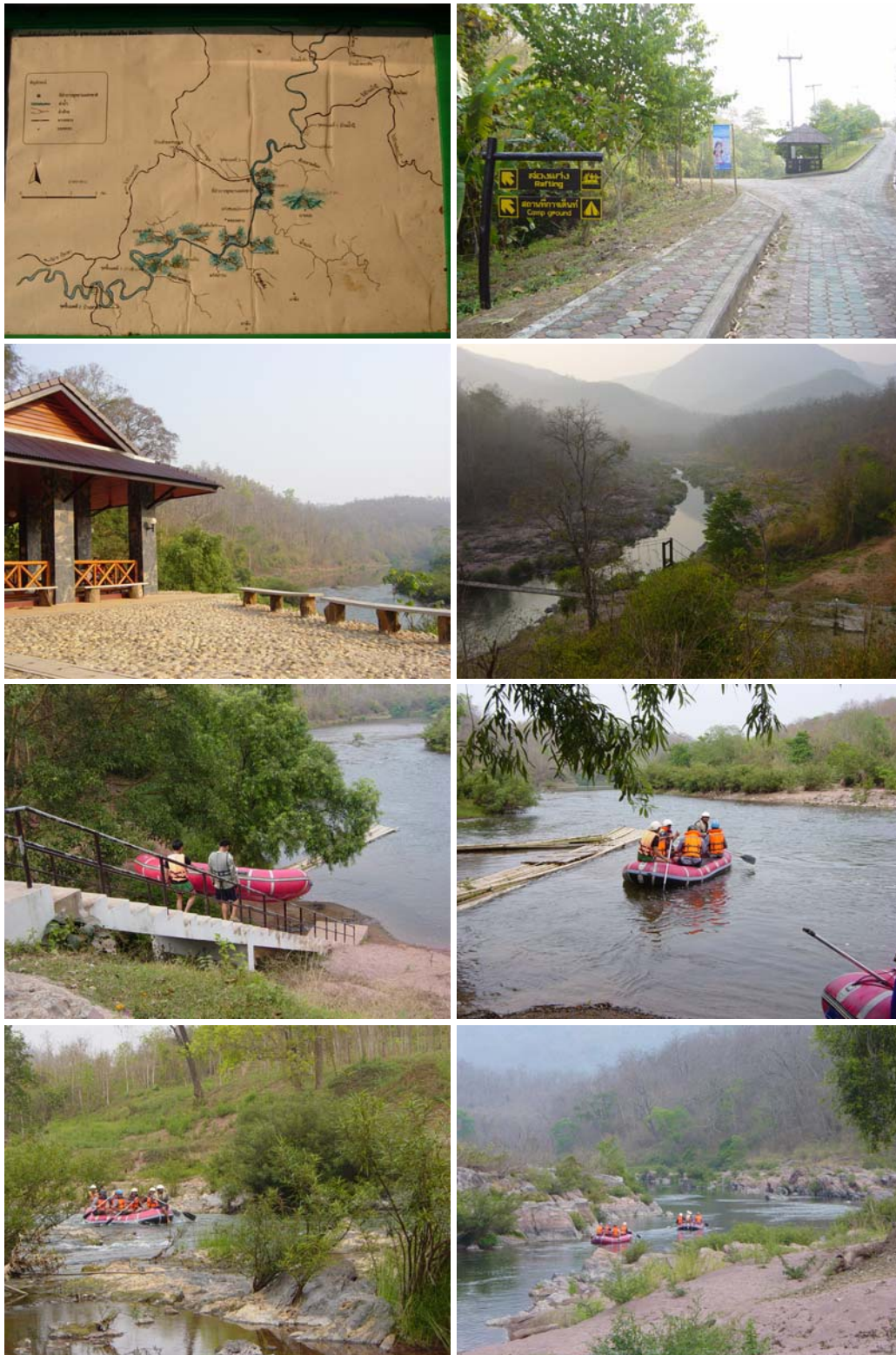
ภาพที่ 33-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แก่งลำน้ำว้า จังหวัดน่าน

- ลักษณะพื้นที่

แก่งลำน้ำว่า มีขนาดพื้นที่โดยรวมทั้งแหล่งประมาณ 1,837,575.18 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 11,203.69 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 1,826,371.48 ตารางเมตร มีความยาวของเส้นทางล่องแก่งประมาณ 7.00 กิโลเมตร มีแก่งจำนวน 8 แก่ง ลำน้ำมีความกว้างเฉลี่ย 54.7 เมตร มีความลึกของน้ำเฉลี่ย 3.28 เมตร และมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการประกอบกิจกรรมได้ประมาณ 7 เดือนต่อปี ความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 15.51 เปอร์เซ็นต์ สภาพพืชพรรณโดยรวมตลอดสองข้างทางเป็นป่าผสมผลัดใบ สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าจากการสำรวจพบเฉพาะนกจำนวน 41 ชนิด เช่น นกตะขาบทุ่ง (*Coracias benghalensis*) นกยางกรอกพันธุ์จีน (*Ardeola bacchus*) และนกไต่ไม้หน้าผากก้ำมะเขือ (*Sitta frontalis*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 33 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม และไม่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในช่วงฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมเลย ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง แต่นัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า แก่งลำน้ำว่าเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลักคือ การล่องแก่ง ความแรงของกระแสน้ำอยู่ในระดับ 3-5 แก่งในลำน้ำประกอบด้วยแก่งน้ำปึก แก่งหลวง แก่งห้วยสาละ แก่งต้นไทร แก่งน้ำวน ฤดูกาลที่เหมาะสมในการล่องแก่งลำน้ำว่าคือ ช่วงระหว่างเดือนพฤศจิกายน – มกราคม จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ พบว่า ไม่มีร่องรอยผลกระทบจากการท่องเที่ยวในด้านขยะเลย ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า บริเวณจุดเริ่มต้นของเส้นทางเป็นเขตบริการของอุทยานแห่งชาติแม่จริม จึงมีสิ่งอำนวยความสะดวกหลายประเภท ทั้งป้ายเตือน ป้ายบอกทาง ป้ายข้อมูล โต๊ะ เก้าอี้ ห้องสุขา ศาลาริมน้ำ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่าง ๆ ไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และมีการจัดการเพื่อความปลอดภัยในการประกอบกิจกรรมค่อนข้างมาก เนื่องจากการล่องแก่งต้องมีเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติฯ คอยดูแลในเรือยางลำละ 1 คน และมีเสื้อชูชีพครบทุกคน สภาพทั่วไปบริเวณแก่งลำน้ำว่าปรากฏตามภาพที่ 33-2

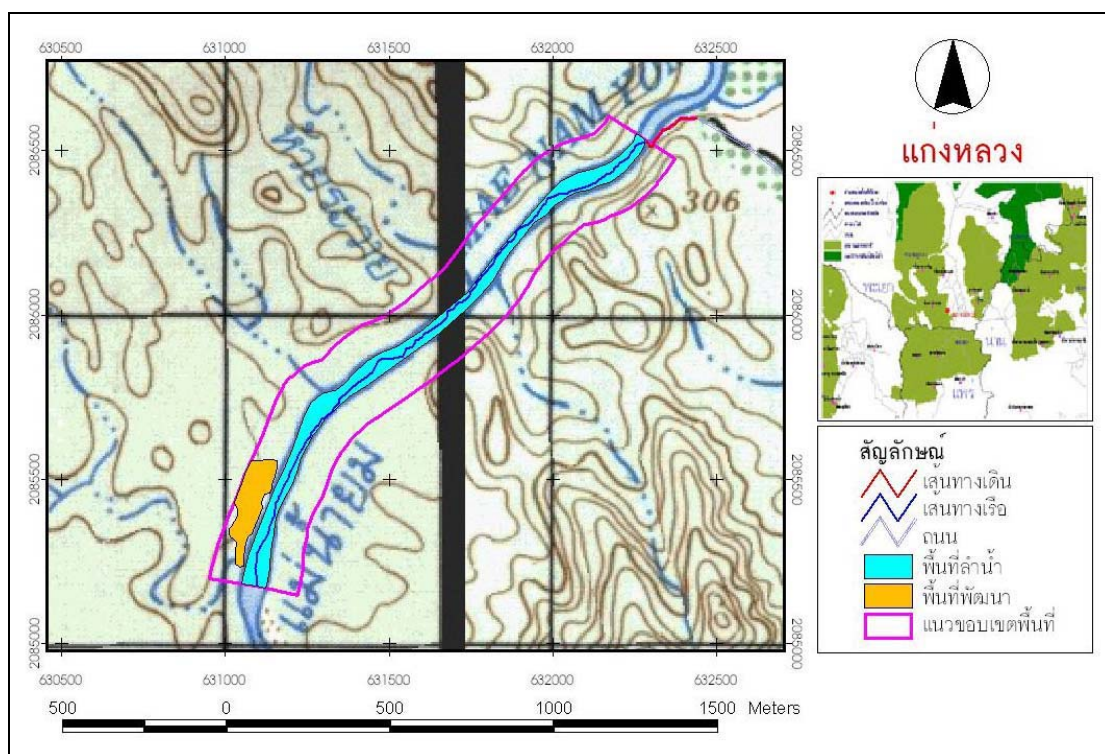

ภาพที่ 33-2: สภาพทั่วไปบริเวณแก่งลำน้ำว้า จังหวัดน่าน

34) แก่งหลวง

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

แก่งหลวง ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 18 องศา 52 ลิปดา 12 ฟลิปดา และลองจิจูดที่ 100 องศา 15 ลิปดา 14 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 632442.75 และ 2086600.88) ในเขตนวนอุทยานไดโนเสาร์-แก่งหลวง ตำบลบ้านมาง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา การเดินทางจากจังหวัดพะเยาไปทางอำเภอจุน อำเภอปง ถึงทางแยกเข้าอำเภอเชียงม่วน ให้เลี้ยวขวา และเลี้ยวซ้ายไปตามเส้นทางไปจังหวัดแพร่ประมาณ 3 กิโลเมตร ก็ถึงปากทางเข้านวนอุทยานไดโนเสาร์แก่งหลวง ระยะทางรวมประมาณ 121 กิโลเมตร สามารถเดินทางเข้าถึงได้ตลอดทั้งปี มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 51 แห่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ น้ำตกธารสวรรค์ ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางประมาณ 7.75 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แก่งหลวงปรากฏตามภาพที่ 34-1

ภาพที่ 34-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่แก่งหลวง จังหวัดพะเยา

- ลักษณะพื้นที่

แก่งหลวง เป็นเส้นทางล่องแก่งซึ่งเป็นลำน้ำช่วงหนึ่งของแม่น้ำยม มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 441,815.02 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 436.29 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 441,378.73 ตารางเมตร มีความยาวของเส้นทางล่องแก่งประมาณ 1.50 กิโลเมตร มีแก่งจำนวน 1 แก่ง ลำน้ำมีความกว้างเฉลี่ย 41.0 เมตร มีความลึกของน้ำเฉลี่ย 2.64 เมตร และมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการประกอบกิจกรรมได้ตลอดทั้งปี ความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 9.18 เปอร์เซ็นต์ สภาพพืชพรรณโดยรวมตลอดสองข้างทางเป็นป่าผสมผลัดใบ สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าจากการสำรวจพบเฉพาะนกจำนวน 12 ชนิด เช่น นกกระปูดใหญ่ (*Centopus sinensis*) นกแซงแซวสีเทา (*Dicrurus leucophaeus*) และนกสีชมพูสวน (*Dicaeum cruentatum*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 34 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม และไม่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในช่วงฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมเลย ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูง แต่นัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า แก่งหลวงเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลัก คือ การล่องเรือและแพไม้ไผ่ ซึ่งการประกอบกิจกรรมล่องเรือ ในแก่งหลวงมีความยาวตลอดเส้นทางประมาณ 1.5 กิโลเมตร จุดเริ่มต้นของเส้นทางอยู่บริเวณแก่งหลวงตลอดเส้นทางนักท่องเที่ยวมีโอกาสได้สัมผัสกับพื้นที่ธรรมชาติ รวมถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านในหมู่บ้านใกล้เคียงที่ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำยม เส้นทางล่องเรือมีลักษณะเป็นแบบเส้นทางเดียว คือเมื่อล่องเรือไปถึงจุดสิ้นสุดแล้วต้องล่องเรือวกกลับทางเดิม ซึ่งหากกลับต้องพายเรือทวนน้ำจนมาสิ้นสุดที่จุดเริ่มต้น จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.0900 ชิ้น ต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร ส่วนด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า บริเวณจุดเริ่มต้นล่องเรือมีเพียงการจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น เก้าอี้นั่ง และลานจอดรถ ด้านความปลอดภัยในการประกอบกิจกรรมนันทนาการในพื้นที่ พบว่า อาจจะยังไม่มีความปลอดภัยมากนักเนื่องจากแก่งหลวงกำลังอยู่ในช่วงเตรียมความพร้อมเพื่อการเปิดให้ประกอบกิจกรรมล่องเรืออย่างเป็นทางการ ยังไม่มีอุปกรณ์สำหรับประกอบกิจกรรม และอุปกรณ์ให้ความปลอดภัยกับนักท่องเที่ยว เช่น เรือยาง เสื้อชูชีพ

ตลอดจนเจ้าหน้าที่และราษฎรในท้องถิ่นที่เข้าร่วมกิจกรรมยังขาดทักษะในการให้บริการท่องเที่ยว
สภาพทั่วไปบริเวณแก่งหลวงปรากฏตามภาพที่ 34-2

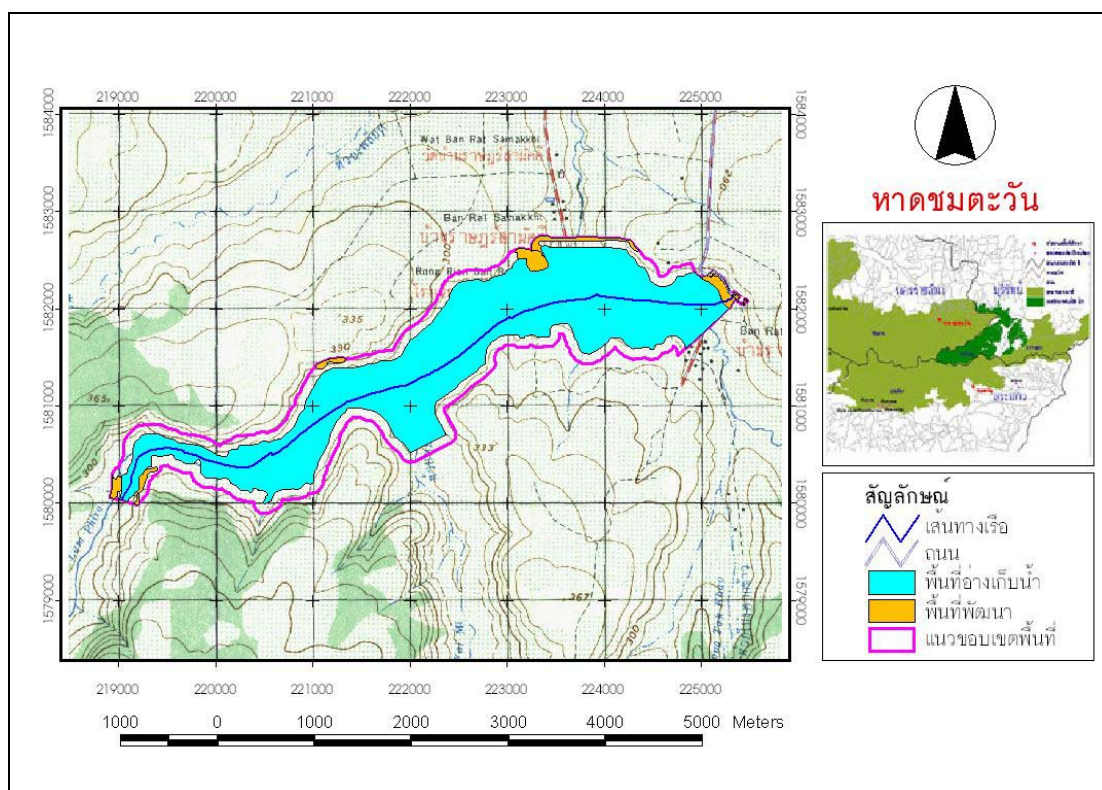

ภาพที่ 34-2: สภาพทั่วไปบริเวณแก่งหลวง จังหวัดพะเยา

35) หาดชมตะวัน

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

หาดชมตะวัน เป็นชื่อของหาดบริเวณอ่างเก็บน้ำเหนือเขื่อนลำปายมาศ ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 14 องศา 18 ลิปดา 0 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 102 องศา 27 ลิปดา 1 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 872664.88 และ 1583399.63) ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา จากตัวเมืองนครราชสีมาไปอำเภอเสิงสาง ใช้ทางหลวงหมายเลข 224 แล้วเลี้ยวเข้าทางหลวง 2071 และ 2119 ตามลำดับ ระยะทาง 89 กิโลเมตร เมื่อถึงสี่แยกอำเภอเสิงสางเลี้ยวขวาไปตามทางหลวง 2317 เข้าไปยังหาดชมตะวันอีกประมาณ 15 กิโลเมตร สามารถเดินทางเข้าถึงได้ตลอดทั้งปี มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 38 แห่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ น้ำตกค้างคาว ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางประมาณ 22.57 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ลำนํ้ากระบุรีปรากฏตามภาพที่ 35-1

ภาพที่ 35-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่หาดชมตะวัน จังหวัดนครราชสีมา

- ลักษณะพื้นที่

หาดชมตะวัน มีพื้นที่โดยรวมทั้งหมดประมาณ 5,786,128.26 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 163,014.71 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 5,623,113.55 ตารางเมตร มีความยาวตลอดเส้นทางในการล่องเรือประมาณ 7.00 กิโลเมตร ลำน้ำมีความกว้างเฉลี่ย 61.0 เมตร มีความลึกของน้ำเฉลี่ย 10.0 เมตร และมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการประกอบกิจกรรมตลอดทั้งปี ความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 10.40 เปอร์เซ็นต์ สภาพพืชพรรณโดยรวมตลอดสองข้างทางเป็นป่าผสมผลัดใบสลับกับพื้นที่เกษตรกรรมและชุมชน สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าจากการสำรวจพบเฉพาะนกจำนวน 26 ชนิด ได้แก่ เป็ดผีเล็ก (*Tachybaptus ruficollis*) นกอุ้มบาตร (*Motacilla alba*) และนกเงือกสาธิตา (*Acridotheres tristis*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 35 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม แต่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติ คือ น้ำหลาก ประมาณ 2 วันต่อปี ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่นัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า หาดชมตะวันเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลัก คือ การล่องเรือ ซึ่งจากจุดเริ่มต้นนักท่องเที่ยวมีโอกาสได้สัมผัสกับธรรมชาติของพืชพรรณ และชุมชนในบริเวณนั้น รวมถึงนกอพยพนานาชนิดในช่วงปลายปี เส้นทางล่องเรือจะไปสิ้นสุดที่แก่งวังเสถียร ซึ่งจากจุดนี้สามารถเดินตามลำน้ำขึ้นไปชมน้ำตกสายเล็ก ๆ ที่ไหลลงสู่อ่างเก็บน้ำได้ จากนั้นต้องนั่งเรือกลับสู่หาดชมตะวันซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นเส้นทาง จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.0070 ขึ้นต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร ส่วนด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า บริเวณหาดชมตะวันมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว เช่น มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มีการติดตั้งป้ายข้อมูล และป้ายเตือนต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวทราบ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการประกอบกิจกรรม เช่น มีการจัดโต๊ะ ม้านั่ง ห้องสุขา ร้านค้า ร้านอาหาร เรือยนต์ รวมถึงบ้านพักสำหรับบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านปลอดภัยในการประกอบกิจกรรมมีค่อนข้างมาก โดยเรือยนต์ที่ให้บริการทุกลำต้องมีเสื้อชูชีพสำหรับนักท่องเที่ยวทุกคน สภาพทั่วไปบริเวณหาดชมตะวันปรากฏตามภาพที่ 35-2

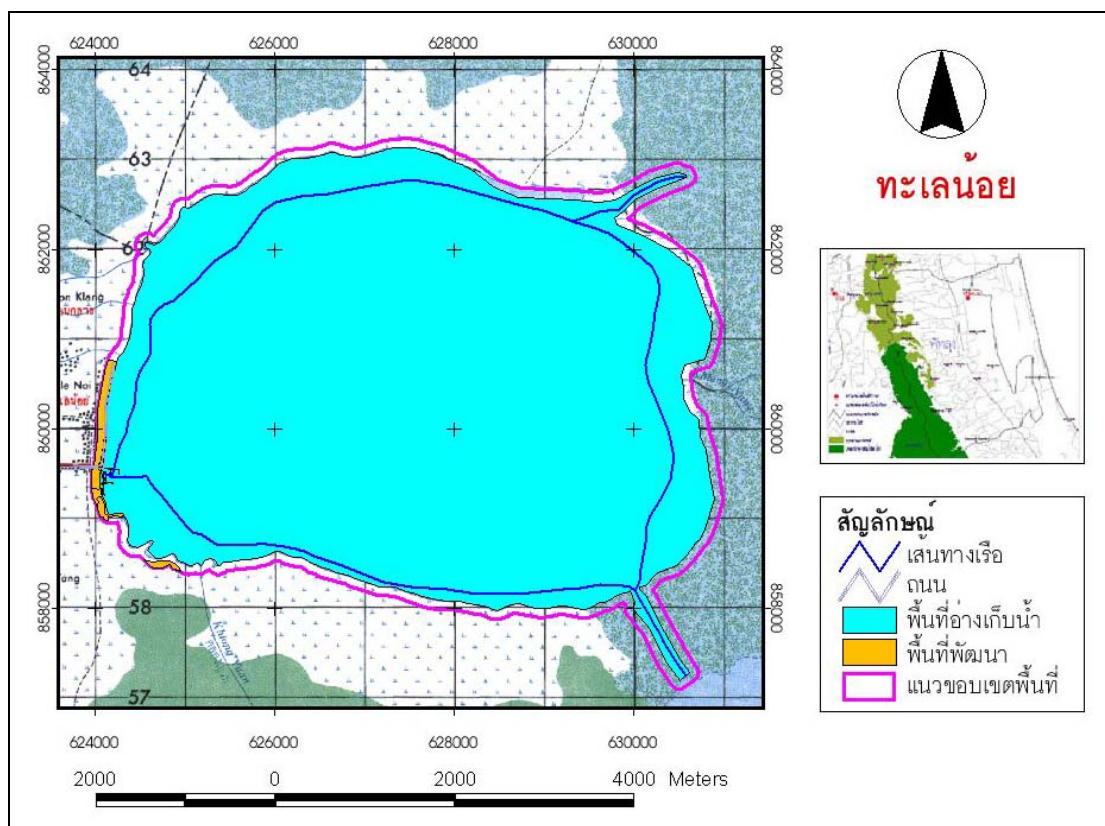

ภาพที่ 35-2: สภาพทั่วไปบริเวณหาดชมตะวัน จังหวัดนครราชสีมา

36) ทะเลน้อย

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

ทะเลน้อย ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 7 องศา 46 ลิปดา 36 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 100 องศา 7 ลิปดา 22 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 624163.13 และ 859471.56) ในบริเวณเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ห่างจากตัวเมืองพัทลุงไปทางทิศเหนือประมาณ 32 กิโลเมตร จากตัวจังหวัดพัทลุงใช้ทางหลวงหมายเลข 41 ถึงอำเภอควนขนุนแยกขวามือเข้าสู่ทางหลวงหมายเลข 4048 จนถึงที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยทางเข้าเป็นถนนลาดยางขนาด 2 ช่องทาง จนถึงลานจอดรถ ซึ่งลาดผิวด้วยคอนกรีตสามารถจอดรถยนต์ได้ประมาณ 20 คัน สามารถเดินทางเข้าถึงได้ทุกฤดูกาล มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 45 แห่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ หาดแสนสุขลำปำ ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางประมาณ 17.04 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ทะเลน้อยปรากฏตามภาพที่ 36-1

ภาพที่ 36-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง

- ลักษณะพื้นที่

ทะเลน้อยเป็นทะเลสาบขนาดใหญ่ เฉพาะบริเวณพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรม นันทนาการ มีพื้นที่โดยรวมทั้งแหล่งประมาณ 30,745,530.80 ตารางเมตร แยกเป็นพื้นที่พัฒนา 211,122.50 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 30,534,408.30 ตารางเมตร มีความยาวตลอด เส้นทางในการล่องเรือประมาณ 20.86 กิโลเมตร มีความกว้างของร่องน้ำมีความกว้างไม่เกิน 1.5 เมตร มีความลึกของน้ำเฉลี่ย 59 เซนติเมตร มีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการประกอบกิจกรรมได้ ตลอดทั้งปี สังคมพืชบริเวณทะเลสาบเป็นป่าพรุและป่าชายเลน สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ ปาจากการสำรวจพบเฉพาะนกจำนวน 100 ชนิด เช่น นกยางไฟธรรมดา (*Ixobrychus cinnamomeus*) นกกาน้ำเล็ก (*Phalacrocorax niger*) นกแขวก (*Nycticorax nycticorax*) และ เป็ดแดง (*Dendrocygna javanica*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 36 สำหรับความปลอดภัยตามธรรมชาติของพื้นที่ไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณ พื้นที่ประกอบกิจกรรม และไม่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในช่วงฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมเลย ส่วนของคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์และนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากร โดยรวมอยู่ในระดับสูงมากเช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า ทะเลน้อยเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบ กิจกรรมนันทนาการหลากหลาย อาทิเช่น ล่องเรือ ดูนก ชมทัศนียภาพ ถ่ายภาพ ซึ่งจากจุดเริ่มต้น ของการล่องเรือในทะเลน้อยนักท่องเที่ยวมีโอกาสได้สัมผัสกับสังคมพืชน้ำอย่างใกล้ชิดไปเกือบ ตลอดเส้นทาง เนื่องจากในช่วงครึ่งทางแรกเป็นเส้นทางที่ตัดผ่านบริเวณที่มีพืชน้ำขึ้นอย่างหนาแน่น และระหว่างเส้นทางนักท่องเที่ยวยังสามารถพบเห็นนกมากมายหลายชนิด จากการตรวจวัดร่องรอย ผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.1994 ชิ้นต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร ส่วนด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า มีการติดตั้งป้ายข้อมูล และป้ายเตือนต่างๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวทราบ นอกจากนี้มีการจัดโต๊ะ เก้าอี้ ห้องสุขา และสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานต่างๆ และระหว่าง ทางมีจุดแวะพัก 1 จุด ไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวด้วย ด้านความปลอดภัยในการประกอบ กิจกรรม พบว่า มีค่อนข้างมากเนื่องจากการล่องเรือ ต้องมีเจ้าหน้าที่นำทางทุกครั้ง สภาพทั่วไป บริเวณทะเลน้อยปรากฏตามภาพที่ 36-2

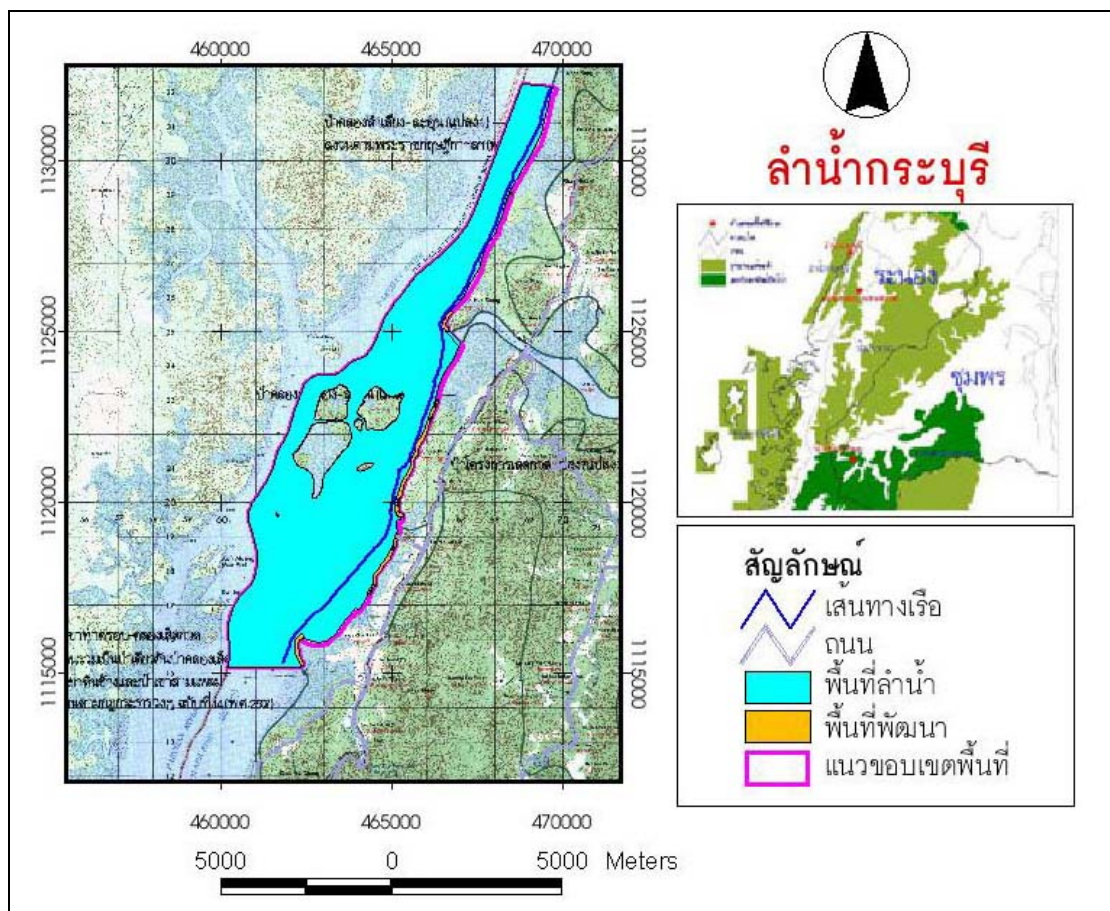

ภาพที่ 36-2: สภาพทั่วไปบริเวณทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง

37) ลำน้ำกระบุรี

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

ลำน้ำกระบุรี ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 10 องศา 7 ลิปดา 33 พิลิปดา และลองจิจูดที่ 98 องศา 40 ลิปดา 40 พิลิปดา (พิกัด UTM ที่ 465034.09 และ 1119071.38) ในเขตอุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ซึ่งอยู่ห่างจากตัวเมืองระนอง 18 กิโลเมตร การเดินทางจากอำเภอเมืองระนองไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ถึงบริเวณกิโลเมตรที่ 595 เลี้ยวขวาเข้าไปอีก 2 กิโลเมตร ก็จะถึงที่ทำการอุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี จุดขึ้นเรือเป็นท่าเรือประมงขนาดเล็กของประชาชนในพื้นที่ สามารถเข้าถึงได้ทุกฤดูกาล มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในรัศมี 80 กิโลเมตร จำนวน 43 แห่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ น้ำตกบุญญบาล ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ลำน้ำกระบุรีปรากฏตามภาพที่ 37-1

ภาพที่ 37-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ลำนํ้ากระบุรี จังหวัดระนอง

- ลักษณะพื้นที่

ลำนํ้ากระบุรี มีพื้นที่โดยรวมทั้งแหล่งที่สามารถประกอบกิจกรรมนันทนาการได้ประมาณ 3,992,180.20 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 756,374.90 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 3,235,805.30 ตารางเมตร มีความยาวตลอดเส้นทางในการล่องเรือประมาณ 15.00 กิโลเมตร ลำนํ้ามีความกว้างประมาณ 3,700 เมตร มีความลึกของน้ำเฉลี่ย 8.27 เมตร มีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการประกอบกิจกรรมได้ตลอดทั้งปี ความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 12.75 เปอร์เซ็นต์ สภาพพืชพรรณโดยรวมตลอดสองข้างทางเป็นป่าชายเลนสลับกับพื้นที่เกษตรกรรมและชุมชน สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกพบจำนวน 19 ชนิด เช่น นกกระเต็นใหญ่ปีกสีน้ำตาล (*Halcyon amauroptera*) นกยางกรอกพันธุ์จีน (*Ardeola bacchus*) นกเอี้ยงดำปากซีด (*Aplonis panayensis*) และนกนางแอ่นแปซิฟิก (*Hirundo tahitica*) เป็นต้น นอกจากนี้มีโอกาพบสัตว์เลื้อยคลานขนาดเล็ก-ขนาดกลางจำนวน 1 ชนิด คือ นาคใหญ่ขนเรียบ (*Lutrogale perspicillata*) รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 37 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม และไม่มีโอกาสเกิดภัยธรรมชาติในช่วงฤดูกาลที่เปิดให้ประกอบกิจกรรมเลย ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก นับสำคัญด้านการสื่อความหมายของทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับสูง

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า ลำนํ้ากระบุรีเป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลัก คือ การล่องเรือ โดยตลอดเส้นทางนักท่องเที่ยวมีโอกาสได้สัมผัสกับบรรยากาศธรรมชาติของป่าชายเลน เกาะกลางน้ำ ชุมชนริมน้ำ และค่ายทหารในบางช่วง เนื่องจาก ลำนํ้ากระบุรีเป็นเส้นแบ่งแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศพม่า จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมการใช้ประโยชน์ พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.0047 ชิ้นต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า ยังไม่มีมาตรการในการจัดการพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวหรือเพื่อการประกอบกิจกรรมนันทนาการใดๆ และยังไม่มีมาตรการดูแลความปลอดภัยในการประกอบกิจกรรมล่องเรือของนักท่องเที่ยว สภาพทั่วไปบริเวณลำนํ้ากระบุรีปรากฏตามภาพที่ 37-2

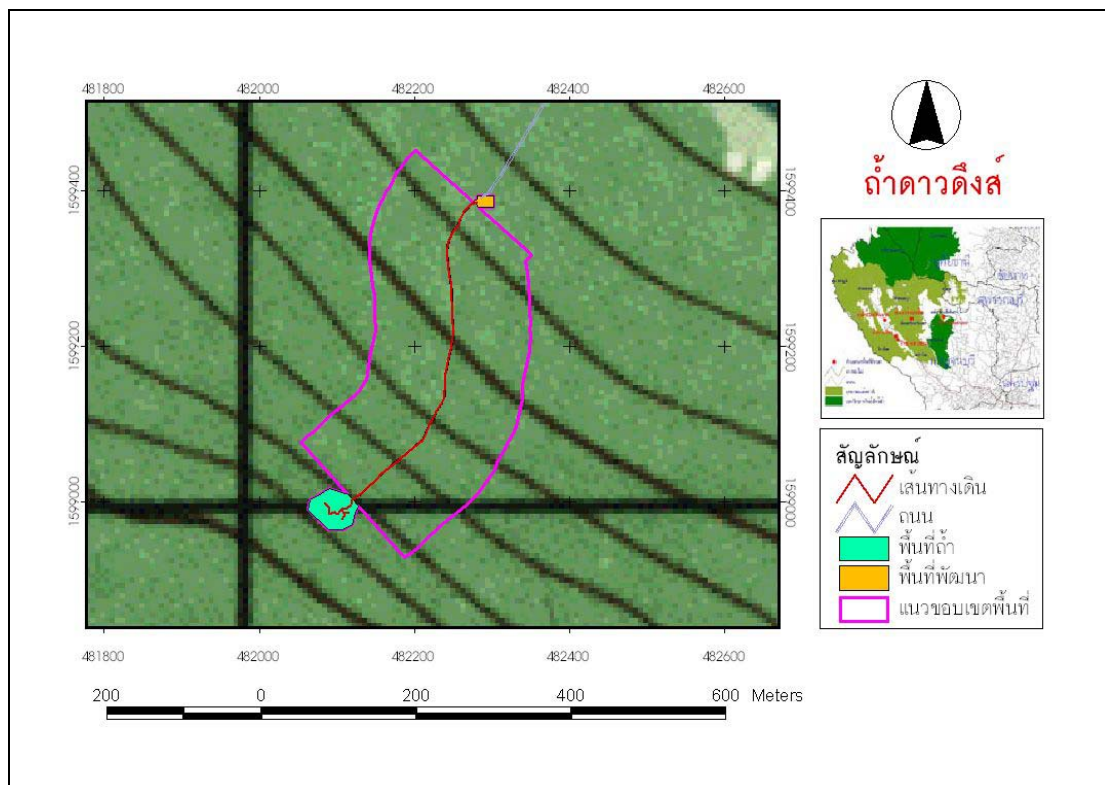

ภาพที่ 37-2: สภาพทั่วไปบริเวณลำน้ำกระบุรี จังหวัดระนอง

38) ถ้ำดาวดิงส์

- ที่ตั้งและการเข้าถึง

ถ้ำดาวดิงส์ ตั้งอยู่บริเวณละติจูดที่ 14 องศา 28 ลิปดา 11 ฟลิปดา และลองจิจูดที่ 98 องศา 4 ลิปดา 56 ฟลิปดา (พิกัด UTM ที่ 482287.66 และ 1599383.38) ในเขตอุทยานแห่งชาติไทรโยค อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี การเดินทางจากตัวเมืองกาญจนบุรีใช้ถนนทางหลวงหมายเลข 323 (เส้นทางสายกาญจนบุรี - ทองผาภูมิ) ผ่านทางเข้าที่ทำการอุทยานแห่งชาติฯ จะเห็นป้ายถ้ำดาวดิงส์ เลี้ยวซ้ายเข้าไปที่หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติไทรโยค ที่ 2 (ถ้ำดาวดิงส์) จากนั้นขับรถเข้าไปตามถนนลูกรังประมาณ 1 กิโลเมตร ซึ่งเป็นถนนดินบดอัดขนาด 2 ช่องทาง จะถึงจุดเริ่มต้นเส้นทางเดินขึ้นถ้ำดาวดิงส์ ซึ่งมีลานจอดรถสามารถจอดรถยนต์ได้ประมาณ 10 คัน โดยสามารถเดินทางเข้าถึงได้ทุกฤดูกาล มีแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติใกล้เคียงในระยะ 80 กิโลเมตร จำนวน 81 แหล่ง โดยแหล่งที่ใกล้ที่สุด คือ น้ำตกไทรโยคใหญ่ ซึ่งอยู่ห่างออกไปเป็นระยะทางประมาณ 4.25 กิโลเมตร ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ถ้ำดาวดิงส์ปรากฏตามภาพที่ 38-1

ภาพที่ 38-1: ที่ตั้งและขอบเขตพื้นที่ถ้ำดาวดิงส์ จังหวัดกาญจนบุรี

- ลักษณะพื้นที่

ถ้ำดาวดิงส์ มีพื้นที่โดยรวมทั้งแหล่งประมาณ 90,738.57 ตารางเมตร เป็นพื้นที่พัฒนา 730 ตารางเมตร และพื้นที่ธรรมชาติ 90,008.57 ตารางเมตร มีลักษณะเป็นถ้ำเขาหินปูน โดยเส้นทางเดินจากลานจอดรถไปยังถ้ำมีระยะทางประมาณ 500 เมตร ทางเดินค่อนข้างชัน ตัวถ้ำมีทางเข้าออกได้ทางเดียว โดยปากถ้ำมีลักษณะเป็นโพรงลึกลงไปใต้ดิน ปากถ้ำกว้างประมาณ 2 เมตร สูงประมาณ 3 เมตร ภายในถ้ำมีความยาวตลอดเส้นทางเดินประมาณ 96.25 เมตร ผิวทางเดินเปียก มีความลาดชันของพื้นถ้ำเฉลี่ย 37.76 เปอร์เซ็นต์ มีห้องโถงที่กว้างที่สุดกว้างประมาณ 10.50 เมตร การถ่ายเทระบายอากาศอยู่ในระดับปานกลาง พบเห็นการปรากฏของหินงอกหินย้อยภายในถ้ำประมาณ 40.00 เปอร์เซ็นต์ สภาพพืชพรรณโดยรวมสองข้างทางเดินไปยังถ้ำเป็นป่าผสมผลัดใบ มีการปกคลุมของเรือนยอดประมาณ 81.03 เปอร์เซ็นต์ มีปริมาณของต้นไม้ที่มีขนาดเส้นรอบวงมากกว่า 100 เซนติเมตร ประมาณ 3.00 ต้นต่อระยะทาง 100 เมตร มีความลาดชันของพื้นที่โดยรวมเฉลี่ย 28.84 เปอร์เซ็นต์ จากการทดสอบความคงทนของผิวดินในพื้นที่ พบว่า ความคงทนของดินต่อการเหยียบย่ำอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีค่า 2.07 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แต่มีความยืดหยุ่นของเนื้อดินอยู่ในระดับต่ำมาก โดยมีค่า 0.45 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร สำหรับโอกาสในการพบเห็นสัตว์ป่าส่วนใหญ่เป็นจำพวกนกซึ่งพบเฉพาะภายนอกถ้ำประมาณ 17 ชนิด เช่น นกตะขาบดวง (*Eurystomus orientalis*) นกตบยุงยักษ์ (*Eurostopodus macrootis*) นกกะลิง (*Psittacula finschii*) เป็นต้น ส่วนภายในถ้ำมีค้างคาวประมาณ 6 ชนิด เช่น ค้างคาวปีกถุงต่อมคาง (*Taphozoua longimanus*) ค้างคาวหน้ายักษ์ทศกัณฐ์ (*Hipposideros armiger*) เป็นต้น รายละเอียดรายชื่อสัตว์ป่าปรากฏตามตารางผนวกที่ 38 ด้านความปลอดภัยตามธรรมชาติไม่พบว่ามีพืชหรือสัตว์ที่เป็นอันตรายในบริเวณพื้นที่ประกอบกิจกรรม และไม่มีโอกาสในการเกิดภัยธรรมชาติในฤดูกาลประกอบกิจกรรมเลย ส่วนคุณภาพด้านทัศนียภาพของภูมิทัศน์และนัยสำคัญด้านการสื่อความหมายทรัพยากรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

- การใช้ประโยชน์ปัจจุบันและการจัดการ

ในส่วนของการใช้ประโยชน์ในปัจจุบัน พบว่า ถ้ำดาวดิงส์เป็นพื้นที่ที่มีการประกอบกิจกรรมนันทนาการหลัก คือ เทียวชมถ้ำ ซึ่งถ้ำดาวดิงส์มีหินงอกหินย้อยที่งดงามลักษณะต่าง ๆ เช่น โคมระย้า พระปรางค์ และเจดีย์ ภายในถ้ำมีอากาศโปร่งแต่มีดสนิท สำหรับการเตรียมตัวในการประกอบกิจกรรมควรมีคนนำทาง และมีไฟฉายหรือตะเกียงไปด้วย จากการตรวจวัดร่องรอยผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการ พบว่า มีปริมาณขยะในพื้นที่อยู่ในระดับต่ำมาก โดยมี 0.1000

ชั้นต่อพื้นที่ 10 ตารางเมตร มีร่องรอยการหักเหดินนอกหินย่อยอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 5.2850 ของพื้นที่หินนอกหินย่อยทั้งหมดในถ้ำ มีปริมาณรากไม้ที่โผล่พื้นผิวดินบริเวณเส้นทางเดิน ภายนอกถ้ำอยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 8.88 ของพื้นที่กิจกรรมที่ไม่มีการใช้มาตรการด้าน วิศวกรรมป้องกัน ส่วนในด้านการจัดการพื้นที่และการจัดการนักท่องเที่ยว พบว่า บริเวณถ้ำมีการ จัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกค่อนข้างน้อย มีเพียงการติดตั้งป้ายข้อมูล และป้ายเตือนต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวทราบบริเวณภายนอกถ้ำ และในการประกอบกิจกรรม เที่ยวชมถ้ำทุกครั้งต้องมีเจ้าหน้าที่นำทาง สภาพทั่วไปบริเวณถ้ำดาวดิงส์ปรากฏตามภาพที่ 38-2